RECENSIE · JAZZ

# *The Sea* | Ketil Bjørnstad

*De zee van Ketil Bjørnstad is geen achtergrond waarop de muziek wordt geplaatst, maar de ruimte zelf waarin piano, cello, gitaar en drums leren hoe dun de grens tussen beweging en stilstand kan worden.*

SJB SELECTION · NOVEMBER 2026

De zee van Ketil Bjørnstad is geen achtergrond waarop de muziek wordt geplaatst, maar de ruimte zelf waarin piano, cello, gitaar en drums leren hoe dun de grens tussen beweging en stilstand kan worden.

De klanken komen op.

Ze blijven even.

Dan trekken ze zich terug.

Maar zelfs wanneer ze lijken te verdwijnen, laten ze iets achter.

Een resonantie.

Een spoor.

Een afstand.

Het is een **bewegende stilstand**.

Piano en cello lijken een blauwe temperatuur te hebben. De gitaar van Terje Rypdal opent dieptes; de drums van Jon Christensen laten kleine golfranden achter in plaats van een raster op te leggen.

De muziek beweegt als de zee, van heel ver bekeken.

Op het eerste gezicht lijkt ze bijna stil.

Dan blijf je kijken.

En begin je stromingen, rimpelingen en lichtwisselingen te zien.

De ruimte tussen twee noten houdt op leeg te zijn.

Ze wordt materie.

> ***In “The Sea” onderbreekt de stilte de muziek niet. Ze is gewoon een andere vorm van water: even onzichtbaar, maar nog steeds deel van dezelfde beweging.***

LUISTER

## *The Sea* — Ketil Bjørnstad — staat in onze playlist Midnight Piano & Blue Notes.

Ketil Bjørnstad. Elke vrijdag bijgewerkt. Op het gehoor gekozen.

LISTEN FIRST. SELECT SECOND.